

Jaarverslag Klachtencommissie

Ons Middelbaar Onderwijs

2021

INHOUDSOPGAVE

1. VOORWOORD.....	3
2. ORGANISATIE, WERKWIJZE EN SAMENSTELLING	4
2.1 Wettelijke regeling.....	4
2.2 OMO-organisatie.....	4
2.3 Klachtenregelingen en kwaliteit onderwijs	5
2.4 Verschillende procedures	6
2.5 Samenstelling Klachtencommissie.....	7
3. KLACHTENBEHANDELING.....	7
3.1 Aantal ingediende klachten	7
3.2 Aard en afhandeling van ingediende klachten	8
3.3 Klokkeluidersregeling.....	10
4. CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN.....	12
BIJLAGE: OVERZICHT GEANONIMISEERDE KLACHTEN 2021	14

1. VOORWOORD

De Klachtencommissie Ons Middelbaar Onderwijs (verder: Klachtencommissie) informeert met de publicatie van dit verslag alle personen die binnen de verschillende scholen betrokken zijn bij de afhandeling van klachten: schoolleiders, vertrouwenspersonen, mentoren en leerkrachten, alsmede alle personen die potentieel als klager kunnen optreden: ouders, leerlingen en personeel. Niet alleen worden deze partijen door kennis te nemen van dit jaarverslag geïnformeerd over de verschillende klachtenregelingen, ook wordt inzicht gegeven in de werkwijze van de Klachtencommissie. Ten slotte wordt Ons Middelbaar Onderwijs (verder: OMO) inzicht gegeven in het functioneren van de Klachtencommissie.

In 2020 zijn in totaal 20 klachten ingediend bij de Klachtencommissie. Dat is boven het gemiddelde niveau van het aantal klachten dat de Commissie jaarlijks ontvangt. Zes daarvan kunnen gerangschikt worden onder de Integriteitsregeling. Slechts vier klachten zijn in een hoorzitting van de Klachtencommissies behandeld. De redenen dat veel klachten de Klachtencommissie niet bereikt hebben, zijn divers. Daarbij is opvallend dat bij 11 klachten de procedure voortijdig lijkt te zijn afgebroken door de klager, zonder dat er een oplossing werd bereikt. Dat is relatief veel. Of en in hoeverre de pandemie een rol heeft gespeeld bij het ontstaan en het afbreken van de procedure, valt niet te achterhalen. In ieder geval hadden slechts twee klachten betrekking op Covid-19 gerelateerde problematiek. Ook een totaal van 20 formele klachten op jaarbasis is binnen OMO niet veel. De algemene indruk is nog steeds dat de schoolleiding adequaat optreedt als iemand zich bij haar meldt met een probleem of klacht. Scholen proberen de klachten van ouders of personeel zoveel mogelijk in onderling overleg op te lossen, ook wanneer klachten door de Klachtencommissie waren terugverwezen. Dat is ook wel nodig omdat veel van de klachten te maken hebben met communicatieproblemen of voortkomen uit als onvoldoende ervaren aandacht of zorg voor een leerling.

De Klachtencommissie hecht groot belang aan het hanteren van een zo laag mogelijke drempel voor klagers. De commissie beijvert zich in het belang van de klager op de zitting actief om een duidelijke formulering en omlijning van de klachten te bereiken.

Uiteraard houden wij ons graag beschikbaar voor uw opmerkingen en adviezen.

Prof. mr. P.J.J. Zoontjens, voorzitter

2. ORGANISATIE, WERKWIJZE EN SAMENSTELLING

2.1 *Wettelijke regeling*

De Wet op het Voortgezet Onderwijs verplicht OMO om een klachtenregeling vast te stellen en een Klachtencommissie te hebben. Volgens de wet kunnen ouders, leerlingen en personeelsleden klachten indienen over gedragingen en beslissingen of het nalaten daarvan door het bestuur of het personeel van de schoolorganisatie. OMO heeft als uitvloeisel van de wettelijke verplichting twee klachtenregelingen vastgesteld. Eén klachtenregeling is specifiek gericht op voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie. De andere regeling is algemeen en richt zich op de overige categorieën van klachten die ouders, leerlingen en personeelsleden indienen over gedragingen, beslissingen of het nalaten daarvan door het bestuur of personeel.

De uitvoering van beide klachtenregelingen is door OMO vanaf de vaststelling van beide regelingen opgedragen aan de onafhankelijke Klachtencommissie OMO. De Klachtencommissie wordt ondersteund door een onafhankelijk secretariaat. De Klachtencommissie oordeelt in beginsel na het houden van een hoorzitting over de aan haar voorgelegde klacht en rapporteert over haar bevindingen in de vorm van een advies aan het bevoegd gezag, te weten de Raad van Bestuur van OMO. In de regel neemt het bevoegd gezag het advies van de Klachtencommissie over, maar het kan er ook gemotiveerd van afwijken in zijn definitieve oordeel.

Naast genoemde klachtenregelingen bestaat de Regeling inzake het omgaan met een vermoeden van een misstand Ons Middelbaar Onderwijs (“Klokkenluidersregeling”). Deze regeling wordt door de onafhankelijke Commissie Integriteitsvraagstukken uitgevoerd. Hier is sprake van een personele unie met de Klachtencommissie.

2.2 *OMO-organisatie*

De Klachtencommissie OMO opereert binnen de identiteit van OMO, zoals door OMO zelf in het navolgende omschreven: “De scholen, van gymnasium tot en met praktijkonderwijs, ontwikkelen de talenten van iedere leerling door ‘goed onderwijs’ te bieden geïnspireerd vanuit de katholieke traditie. Zo verwerven de leerlingen passende startposities voor vervolgonderwijs en voor toetreding tot de maatschappij. De scholen van de vereniging kennen een grote verscheidenheid. Die verscheidenheid vormt de bron voor kennisdeling en daarmee voor het versterken van de professionaliteit van onze docenten. Door het benutten van schaalvoordelen zijn de scholen bovendien samen sterker en kunnen ze toch kleinschalig blijven. En daar profiteren onze leerlingen van.”

2.3 Klachtenregelingen: individuele bescherming en kwaliteit onderwijs

De klachtenregelingen die OMO heeft ingevoerd en waarvan de uitvoering is opgedragen aan de onafhankelijke Klachtencommissie, dienen een tweeledig doel: (1) houvast te bieden aan hen die zich onheus bejegend voelen in het onderwijs, en (2) de kwaliteit van de schoolorganisatie en het onderwijs te verbeteren. Wat betreft het laatste, de mogelijkheid om te klagen heeft een belangrijke signaalfunctie met betrekking tot wat niet deugt in de school of het onderwijs. Deze signalen kunnen het bestuur en de school ondersteunen bij het verbeteren van het onderwijs en het bevorderen van een goede gang van zaken. Met de klachtenregelingen wordt een zorgvuldige behandeling van klachten beoogd. Daarmee wordt het belang van de betrokken klagers en beklagden gediend, maar ook het belang van de school.

Netwerkbijeenkomst voor vertrouwenspersonen

De scholen kennen vertrouwenspersonen, die als functie hebben:

- a. Het verzorgen van de eerste opvang van personen die met seksuele intimidatie, agressie, en/of geweld (waaronder pesten) en discriminatie zijn geconfronteerd;
- b. Eventueel volgend hierop, het bieden van hulp en advies;
- c. Een bijdrage leveren aan de verbetering van de werk- en leefsituatie op de school door middel van beleidsadviezen aan de directeur.

Op 1 augustus 2015 is de Wet sociale veiligheid op school in werking getreden. De wet regelt een zorgplicht sociale veiligheid op school. De schoolleiding is daarbij verantwoordelijk voor een sociaal veilige leeromgeving. Dat houdt in:

- a. Het voeren van een beleid met betrekking tot de (sociale, psychische en fysieke) veiligheid van leerlingen op school;
- b. Jaarlijkse monitoring van de veiligheidsbeleving en het welbevinden van leerlingen op school, met een rol van de inspectie van het onderwijs daarbij;
- c. Zorg dragen voor een persoon, die het anti-pestbeleid op school coördineert en zorg dragen voor een persoon die fungeert als aanspreekpunt voor leerlingen en ouders. Dit zijn de op elke school aanwezige coördinator sociale veiligheid, anti-pest-coördinator en de vertrouwenspersoon.

Netwerkbijeenkomst

Normaal gesproken vindt een jaarlijkse netwerkbijeenkomst plaats voor alle vertrouwenspersonen, coördinatoren sociale veiligheid leerlingen en anti-pestcoördinatoren van de scholen. Het doel van deze bijeenkomst is het kennismaken en onderhouden van het netwerk, ideeën op te doen en kennis uit te wisselen. Hierbij zijn normaliter alle scholen vertegenwoordigd alsmede de (vice)voorzitter en de secretaris van de klachtencommissie plus de vertrouwenspersonen integriteit van de vereniging. Vanwege Covid-19 heeft deze bijeenkomst in 2021 niet plaatsgevonden.

2.4 *Verschillende procedures*

Binnen de Klachtencommissie wordt met verschillende procedures gewerkt. Voorop staat dat de klachtenbehandeling in beginsel op school dient plaats te vinden (voorfase). Pas wanneer de voorfase die op de school doorlopen wordt niet slaagt, kan een beroep worden gedaan op de onafhankelijke Klachtencommissie.

Geen verplichting is er om eerst de voorfase te doorlopen wanneer het gaat om zaken van gestelde inbreuk op de persoonlijke integriteit zoals bij seksuele intimidatie, agressie, geweld, waartoe ook pesten wordt gerekend en discriminatie. De klachten verband houdende met persoonlijke integriteit zijn van dien aard dat zij niet afgehandeld mogen worden op schoolniveau. Dergelijke klachten worden direct door de Klachtencommissie behandeld.

Ook voor klachten die te maken hebben met een vermoeden van een misstand bestaat een aparte procedure. Dergelijke klachten kunnen, voordat ze eventueel aan de Commissie Integriteitsvraagstukken worden voorgelegd, aanhangig worden gemaakt bij een onafhankelijke Vertrouwenspersoon Integriteit (zie paragraaf 3.3., Klokkeluidersregeling).

Ten slotte geldt dat voor zogenaamde leerlingkwesties (zie paragraaf 3.2.) geen beroep kan worden gedaan op de Klachtencommissie.

Een bij de commissie ingediende klacht zal in beginsel betrekking moeten hebben op aspecten van het onderwijs en op de school. De Klachtencommissie kan niet als forum worden beschouwd om juridische aanspraken met betrekking tot de rechtspositie van een werknemer te beoordelen. De personeelsleden hebben derhalve een klachtrecht over de (negatieve) bejegening die zij ondervinden, echter niet als het voornamelijk gaat om een rechtspositioneel geschil. Dan is de Klachtencommissie niet bevoegd.

Dit is schematisch weergegeven in onderstaand figuur:

	Toepasselijke regeling	Voorfase klachtbehandeling op schoolniveau	Bevoegde instantie
Algemene klachten	Klachtenregeling	Voorfase van toepassing	Klachtencommissie
Persoonlijke integriteit	Regeling ter voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie	Voorfase niet van toepassing	Klachtencommissie

Melding van een misstand	“Klokkenluidersregeling”	Voorfase niet van toepassing	Klachtencommissie (Commissie Integriteitsvraagstukken)
Leerlingkwesities	Reglement bezwaar en beroep in leerlingenzaken	Voorfase conform Reglement bezwaar en beroep in leerlingenzaken	Regionale beroepscommissie via directeur van de school

2.5 Samenstelling Klachtencommissie

De samenstelling van de Klachtencommissie is gerelateerd aan de aard van haar werkzaamheden: zij bestaat uit twee voormalige schoolleiders, een psycholoog en juristen, onder wie de voorzitter en de plaatsvervangend voorzitter.

De leden van de Klachtencommissie zijn onafhankelijk en onpartijdig en treden zonder last of ruggenspraak op.

De samenstelling van de Klachtencommissie in 2021 was als volgt:

- De heer H.M. Claessen (lid)
- De heer F.J.G.M. de Hommel (plaatsvervangend voorzitter)
- De heer P. van der Poel (lid)
- Mevrouw Y. Siebelink (lid)
- De heer S. Sonke (lid)
- De heer P.J.J. Zoontjens (voorzitter)

In 2021 zijn geen commissieleden afgetreden wegens het bereiken van hun maximale zittingstermijn. Ook zijn in 2021 geen commissieleden vrijwillig afgetreden.

Gedurende de verslagperiode werd het secretariaat van de onafhankelijke Klachtencommissie verzorgd door mevrouw E.W.G.P. Verhagen, werkzaam bij Wissenraet Van Spaendonck.

3. KLACHTENBEHANDELING

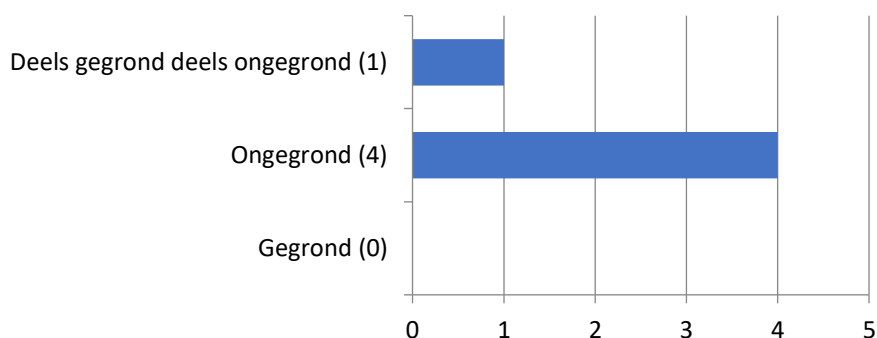
3.1 Aantal ingediende klachten

In 2021 zijn in totaal 11 klachten ingediend bij de Klachtencommissie. In de jaren dat de Klachtencommissie werkzaam is werden gemiddeld 15 klachten per jaar ingediend. Het aantal klachten dat in 2021 werd ingediend is ruim onder het gemiddelde.

Van de in 2021 in totaal 11 ingediende klachten, zijn vijf klachten door middel van een hoorzitting behandeld (de overige klachten zijn om uiteenlopende redenen niet verder in behandeling genomen, dit komt later in het verslag aan de orde). Van de vijf klachten die door middel van een hoorzitting zijn behandeld is geen enkele klacht geheel gegrond verklaard, zijn vier klachten ongegrond verklaard en is één klacht

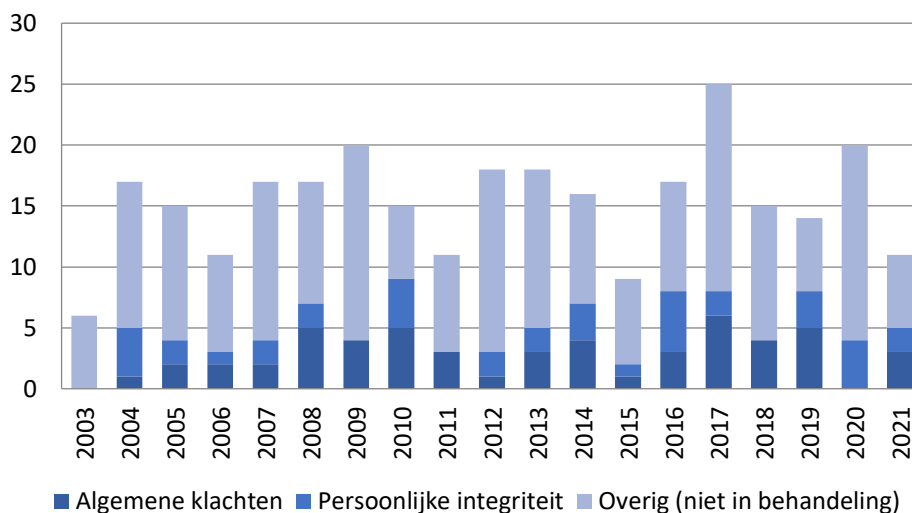
deels gegrond en deels ongegrond verklaard en was de Klachtencommissie deels onbevoegd.

Er zijn tijdens de totstandkoming van het jaarverslag geen klachten uit voorgaande jaren meer in behandeling.

3.2 Aard en afhandeling van ingediende klachten

De Klachtencommissie is betrokken bij de uitvoering van twee afzonderlijke regelingen. Het betreft een regeling die is gericht op voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie. Het andere reglement richt zich op klachten die ouders, leerlingen en personeelsleden indienen over gedragingen, beslissingen of het nalaten daarvan door het bestuur of personeel (algemene regeling). In de onderstaande figuur is weergegeven hoeveel klachten er voor de afzonderlijke regelingen in behandeling zijn genomen, sinds de totstandkoming van de Klachtencommissie in 2003.

Algemene klachten

Een algemene klacht is een klacht die zich richt tegen de algemene gang van zaken op de betreffende school. Klachtafhandeling dient primair op schoolniveau plaats te vinden. Indien het niet lukt om op school de zaak op te lossen, dan kan de klager alsnog besluiten om de Klachtencommissie in te schakelen. De Klachtencommissie neemt in de regel een algemene klacht pas in behandeling nadat de voorfase klachtbehandeling op schoolniveau is doorlopen. Dat is slechts anders, als de Klachtencommissie na signalen en na overleg met de school en klager tot de overtuiging komt dat het doorlopen van de voorfase in het voorliggende geval geen zin heeft. In 2021 heeft zich geen uitzondering van deze aard voorgedaan. Het aantal algemene klachten dat in de periode 2003-2020 in behandeling is genomen varieert van nul tot zes per jaar. In 2021 zijn er drie algemene klachten door de Klachtencommissie behandeld. Hiervan zijn geen klachten gegrond verklaard, zijn twee klachten ongegrond verklaard en is één klacht deels gegrond en deels ongegrond verklaard en was de Klachtencommissie deels onbevoegd.

Persoonlijke integriteit

Klachten met betrekking tot de persoonlijke integriteit zijn van zodanige aard dat zij niet afgehandeld worden via de voorfase klachtbehandeling op schoolniveau. Deze klachten gaan, met toepassing van de regeling ter voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie, rechtstreeks naar de Klachtencommissie. In 2021 heeft de Klachtencommissie twee klachten waarin de persoonlijke integriteit centraal stond behandeld. Hiervan zijn geen klachten gegrond verklaard en zijn twee klachten ongegrond verklaard.

Overig

Het aantal klachten in de categorie "overig" vormt in 2021 net als in voorgaande jaren het grootste deel van wat er is binnengekomen. Het aantal niet in behandeling genomen klachten in verhouding met het aantal wel in behandeling genomen klachten is in vergelijking met voorgaande jaren aan de lage kant. Van de binnengekomen overige klachten zijn in 2021 geen klachten in behandeling genomen. In onderstaande figuur is opgenomen om welke redenen de zes klachten uit de categorie "overig" niet in behandeling werden genomen.

Leerlingkwestie

De Klachtencommissie is niet bevoegd te oordelen over kwesties met betrekking tot de toelating, bevordering/afwijzing tot een volgend leerjaar, schorsing, definitieve verwijdering van leerlingen en onregelmatigheden bij het school- en eindexamen, de zogenaamde leerlingkwesties. Deze klachten worden in bezwaar behandeld door de directeur van de school en in beroep door de Regionale beroepscommissie op de wijze zoals is vermeld in het Reglement bezwaar en beroep in leerlingenzaken. Indien leerlingkwesties aan de Klachtencommissie worden voorgelegd dan worden de betreffende klagers terugverwezen naar de school. In 2021 is één leerlingkwestie aan

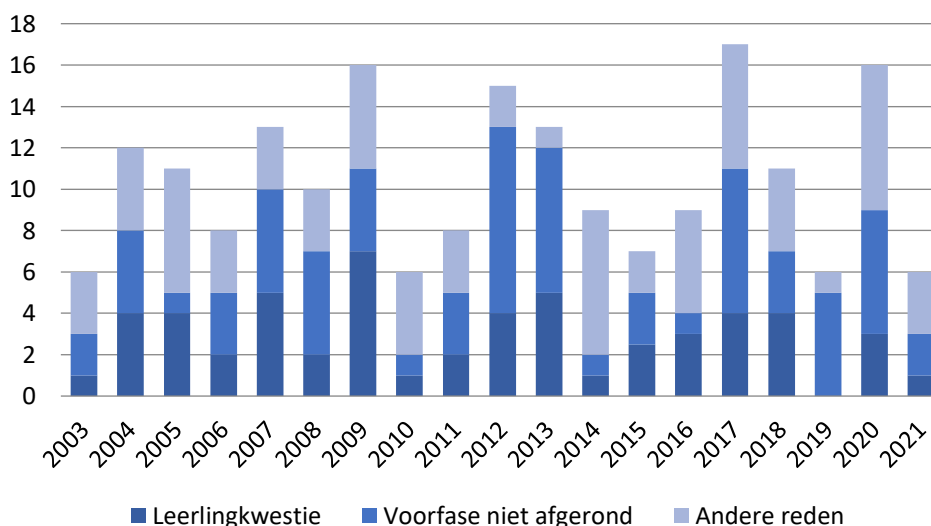
de Klachtencommissie voorgelegd. In de jaren dat de Klachtencommissie werkzaam is werden gemiddeld drie klachten om deze reden niet in behandeling genomen.

Voorfase niet afgerond

In 2021 heeft de Klachtencommissie twee klachten ontvangen waarbij de behandeling op schoolniveau nog niet had plaatsgevonden. De betreffende klagers zijn er door de Klachtencommissie op gewezen dat zij zich in eerste instantie tot de directie van de school moesten richten. In de periode 2003-2020 werden gemiddeld vier klachten om deze reden niet in behandeling genomen. Dit aantal ligt in 2021 derhalve onder het gemiddelde.

Andere reden

Het aantal klachten dat om een andere reden niet in behandeling is genomen, is in 2021 gelet op de voorgaande jaren (gemiddeld vier per jaar) onder het gemiddelde. Het gaat om drie klachten. Twee klachten zijn onderling opgelost. Bij één klacht heeft de klager de klacht niet doorgezet.

3.3 *Klokkenluidersregeling*

OMO kent sinds 2009 de Regeling inzake het omgaan met een vermoeden van een misstand binnen Ons Middelbaar Onderwijs. Deze zogenaamde Klokkenluidersregeling schrijft een procedure voor die gevolgd moet worden wanneer er een op redelijke gronden gebaseerd vermoeden van een misstand bestaat. De regeling biedt betrokkenen bescherming tegen benadeling. De regeling stond sinds 2009 open voor medewerkers van OMO, maar vanaf augustus 2014 kunnen ook ouders en leerlingen gebruik maken van de regeling. Bij een vermoeden van een misstand kan men zich richten tot de Vertrouwenspersoon Integriteit. De Vertrouwenspersoon staat betrokkenen bij en zorgt voor doorgeleiding van de melding naar de Commissie Integriteitsvraagstukken. De rol van vertrouwenspersoon

Integriteit OMO werd in 2021 vervuld door de heer H.P.J. Witte en daarnaast sinds 1 november 2021 door mevrouw P.M.M. Mostermans.

Er is in 2021 in totaal in vier gevallen een beroep gedaan op één van de vertrouwenspersonen integriteit OMO. In drie gevallen betrof dat contacten met een personeelslid van OMO, in één geval met de ouders van een leerling. In twee gevallen was er reeds contact in 2020. De gesprekken vonden fysiek of online plaats. Waar nodig of gewenst werd een toelichting gegeven op de Regeling inzake het omgaan met een vermoeden van een misstand en werden verschillende mogelijkheden besproken voor eventueel te ondernemen actie. Geen van de casussen heeft geleid tot een klacht bij de Commissie Integriteitsvraagstukken.

Eén van de casussen betrof de omgang met de op dat moment geldende Covid-19-regels. De andere casussen betroffen begeleiding van personeelsleden in verband met onenigheid over besluiten of handelwijzen van de schoolleiding.

4. CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN

Op basis van een analyse van de in 2021 aan de Klachtencommissie voorgelegde klachten, alsmede van de werkwijze van de Klachtencommissie en het secretariaat, kunnen de volgende conclusies worden getrokken en aanbevelingen worden gedaan.

Ingediende klachten

1. Van de in totaal 11 ingediende klachten, zijn vijf klachten door middel van een hoorzitting behandeld. Het aantal klachten dat in 2021 is binnengekomen is gelet op de voorgaande jaren beneden het gemiddelde. In verhouding tot het aantal leerlingen en medewerkers van de verschillende OMO scholen, lijkt het aantal klachten dat bij de Klachtencommissie wordt ingediend gering.
2. In 2021 zijn drie algemene klachten door de Klachtencommissie behandeld. Hiervan zijn geen klachten gegrond verklaard, zijn twee klachten ongegrond verklaard en is één klacht deels gegrond en deels ongegrond verklaard en was de Klachtencommissie deels onbevoegd.
3. In 2021 heeft de Klachtencommissie twee klachten behandeld waarin de persoonlijke integriteit centraal stond. Hiervan zijn geen klachten gegrond verklaard en zijn twee klachten ongegrond verklaard.
4. Het aantal klachten dat in 2021 is ingediend is met elf onder het gemiddelde van zestien. Het aantal klachten dat in behandeling is genomen (vijf) ligt onder het gemiddelde. Het aantal ingediende leerlingkwesties (één) is in 2021 onder het gemiddelde. Het aantal klachten dat vanwege het niet doorlopen van de voorfase niet in behandeling is genomen is in 2021 met twee onder gemiddeld. Ten slotte ligt het aantal klachten dat om een andere reden niet in behandeling is genomen met drie klachten onder het gemiddelde van vier.
5. In 2021 is de Vertrouwenspersoon Integriteit vier keer benaderd. Dit heeft niet geleid tot het indienen van een klacht bij de Commissie Integriteitsvraagstukken.

Bekendheid te volgen procedures

6. De Klachtencommissie hecht er waarde aan dat partijen onderling tot overeenstemming kunnen komen. In de regel wordt terugverwezen naar de directie van de school indien de behandeling op schoolniveau nog niet is afgerond. In 2021 is dit twee keer voorgevallen. Dit aantal is in vergelijking met voorgaande jaren onder gemiddeld. Daarnaast zijn er twee klachten onderling opgelost voordat het tot behandeling van de klacht is gekomen.
7. Sinds 2012 zijn de gebruikers van de regelingen via de website van OMO beter geïnformeerd over waar zij met klachten terecht kunnen. Hierbij is aangegeven dat men indien nodig vóór het indienen van een klacht bij het secretariaat kan informeren welke instantie bevoegd is en of de eventuele voorfase afdoende is

doorlopen. Hiermee is de toegankelijkheid en de duidelijkheid van de Klachtencommissie destijds vergroot. Dit was gewenst omdat het grootste deel van de aan de Klachtencommissie gerichte klachten niet onder de bevoegdheid van de Klachtencommissie viel, of werd ingediend nog voordat de directie zich over de klachten had gebogen.

8. In 2013 werd de conclusie getrokken dat de interne procedure binnen de scholen ofwel nog onvoldoende bekend was onder leraren en/of mentoren ofwel dat de procedure nog niet correct werd doorlopen. Dit lijkt er in 2014 toe te hebben geleid dat er in verhouding minder klachten zijn ingediend, die niet voor behandeling in aanmerking kwamen. Bovendien heeft een verschuiving plaatsgevonden in de verhouding tussen de verschillende redenen waarom een klacht niet in behandeling is genomen.
9. Het aantal klachten dat vanwege het niet doorlopen van de voorfase niet in behandeling is genomen is in 2019 maar ook in 2020 bovengemiddeld. Het lijkt nog steeds onvoldoende duidelijk voor klagers dat zij zich met hun klacht eerst tot de directie van de school dienen te wenden. Op de website dient de klager bij die indiening van de klacht een aantal ontvankelijkheidsvragen te doorlopen. Hierbij moet worden aangevinkt dat de klacht bij de school is ingediend en dat klager een mededeling van de rector heeft ontvangen. Toch lijkt dit systeem niet te voorkomen dat de klager zich in voorkomende gevallen tot de Klachtencommissie wendt, terwijl hij nog geen klacht bij de school heeft ingediend. Ook lijkt de school de mening van klager dat de voorfase is afgerond vaak niet te delen. Het blijft dan ook belangrijk klagers over het doorlopen van de voorfase te informeren, zowel door de school als door OMO als door de Klachtencommissie van OMO.
10. In 2021 is het aantal klachten dat vanwege het niet doorlopen van de voorfase niet in behandeling is genomen beperkt. Daarnaast zijn er twee klachten onderling opgelost voordat het tot behandeling van de klacht is gekomen.
11. Sinds 2017 valt het de Klachtencommissie op dat meerdere malen is voorgekomen dat de direct bij de klacht betrokkenen van de school niet bij de hoorzitting aanwezig waren. Dit maakt het lastig voor de Klachtencommissie om hetgeen zich heeft voorgedaan vanuit de verschillende oogpunten te bezien en om tot een goed oordeel over de klacht te komen. De Klachtencommissie vindt het belangrijk dat de direct betrokkenen van de school die in de klacht voorkomen aanwezig zijn op de hoorzitting.

Na 2017 is er conform de aanbevelingen in 2017 op toegezien dat de direct betrokkenen van de school die in de klacht voorkomen aanwezig zijn op de hoorzitting.

Het valt de Klachtencommissie in 2019 meer dan één keer op dat de school tijdens de zitting niet alle deskundigheid heeft verzameld die in het belang van een goede klachtbehandeling nodig zou zijn. Als de school onvoldoende weerwerk kan bieden tegen wat door de klager naar voren wordt gebracht dan kan dat zelfs bij het uiteindelijke advies ten nadele van de school uitwerken.

12. In 2020 en 2021 hebben de hoorzittingen vanwege Covid-19 digitaal plaatsgevonden. Hoewel dit niet wenselijk is voor het behandelen van de klachten heeft het niet in de weg gestaan bij het beoordelen van de klachten. In 2020 zijn twee van de behandelde klachten gerelateerd aan problematiek ontstaan naar aanleiding van Covid-19: één heeft betrekking op de mondkapjesplicht en één heeft betrekking op het gevoerde beleid door de school in verband met thuisquarantaine. In 2021 is een klacht ingediend omtrent het niet bieden van fysiek onderwijs door de school, klager had dit liever anders gezien. Klager heeft deze klacht uiteindelijk niet doorgezet.

BIJLAGE: OVERZICHT GEANONIMISEERDE KLACHTEN 2021

Klacht 21.01

Casus

De zoon van klager heeft een islamitische achtergrond en heeft kennelijk homoseksuele gevoelens. Hij zit hiermee in de knel en heeft op school contact opgenomen met de counselor binnen de school van verweerder. De counselor heeft hem aangehoord en heeft hem voorgesteld om met een leerling met dezelfde problematiek in gesprek te gaan. Hierbij heeft verweerder het advies van het COC gevolgd. Beide leerlingen vonden het een goed idee en uiteindelijk zijn er drie gesprekken gevoerd tussen de leerlingen, waarbij de school niet was betrokken.

Klacht

De klacht valt onder de Regeling ter voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie. De Commissie stelt naar aanleiding van de stukken en de hoorzitting vast dat de klacht van klager het volgende inhoudt:

- Verweerder voert gesprekken met de zoon van klager terwijl in het verleden met klager is afgesproken dat deze gesprekken niet meer zouden plaatsvinden en klager van die gesprekken niet op de hoogte is gehouden;
- Verweerder is vooringenomen met de aanname dat klager niet om kan gaan met de geaardheid van zijn zoon;
- Verweerder heeft niet de juiste expertise in huis als het gaat om de geaardheid van zijn zoon en de manier waarop hiermee moet worden omgegaan waardoor een onveilige situatie wordt gecreëerd.

Oordeel

Klager heeft vooraf geen toestemming voor deze gesprekken gegeven. Bovendien stelt klager dat het in het verleden met de vorige leerlingcoördinator is afgesproken dat deze gesprekken niet meer zouden plaatsvinden. Deze afspraken staan volgens klager zwart op wit en de vorige leerlingcoördinator had het gehele dossier moeten overdragen. Daarnaast heeft verweerder geen gespreksverslagen van de gesprekken gemaakt en aan klager verstrekt. Volgens klager moeten dergelijke sociaal emotionele gesprekken vastgelegd worden.

Klager vindt dat de zorgplicht grenzen heeft en hij wil als gezaghebbende ouder betrokken worden. Klager vindt verweerder vooringenomen met de aanname dat klager niet om kan gaan met de geaardheid van zijn zoon. Zijn zoon is misschien angstig geweest om het gesprek aan te gaan maar volgens klager is niet gebleken dat hij dit gesprek niet met zijn ouders zou kunnen voeren. Klager zegt zijn zoon niets te verbieden maar hij moet wel rekening houden met zijn zus op school en zijn broer op een andere school. Klager vindt het ondoordacht hier direct publiekelijk mee naar buiten te komen zonder naar de consequenties te kijken. Hierdoor wordt een onveilige situatie gecreëerd. Klager vindt dat verweerder niet de juiste expertise in huis heeft.

Verweerder geeft te kennen dat de desbetreffende leerlingcoördinator, met wie de afspraken zouden zijn gemaakt, niet meer werkzaam is op de school van verweerder. Los daarvan voelde verweerder de plicht om de zoon van klager aan te horen. Een leerling die over zijn toeren is moet volgens verweerder te woord worden gestaan. Voorts heeft verweerder zich bij het faciliteren van een gesprek met de medeleerling gebaseerd op het advies van het COC en verweerder heeft dit advies passend geacht. Bij het voeren van de gesprekken –die plaats vonden tijdens lesuren, waarbij beide leerlingen dus vakken verzuimden- is volgens verweerder rekening gehouden met hoe de leerlingen voor het desbetreffende vak stonden.

Volgens verweerder is de bal gaan rollen nadat de zoon van klager een brief aan zijn ouders had geschreven. Klager heeft toen aan de directeur van de school kennis gegeven dat de verweerder zonder zijn toestemming geen sociaal emotionele gesprekken meer met zijn zoon mocht voeren. Toen de zoon van klager op een later moment aangaf dat de gesprekken weer gevoerd mochten worden, is dit geverifieerd bij klager. Klager maakte toen bezwaar, de gesprekken zijn toen niet meer gevoerd. Voorts hoeven er volgens verweerder geen verslagen gemaakt te worden van gesprekken tussen leerlingen onderling. De commissie onderschrijft deze opvatting.

Verweerder vindt het gevoel van klager dat hij zich gediscrimineerd voelt geen recht doen aan waar de school voor staat. Verweerder is van mening goed gehandeld te hebben. Verweerder verwijst hierbij naar de zorgplicht. Dit behelst ook dat er gesprekken met leerlingen gevoerd mogen worden en dit betekent niet dat vertrouwelijke gesprekken vastgelegd moeten worden.

De Commissie is van mening dat verweerder naast het lesgeven een zorgplicht heeft voor de sociaal emotionele ontwikkeling van leerlingen. Als een leerling zich meldt met het verzoek om vertrouwelijk te praten dan heeft de school de plicht om dit te doen. De zoon van klager heeft destijds kennelijk de afweging gemaakt dat er thuis nog niet het klimaat was om over zijn geaardheid te praten. Wellicht heeft de zoon van klager dit verkeerd ingeschat aangezien er volgens klager wel degelijk binnen het gezin over zijn geaardheid gesproken kan worden, maar dit is de afweging die zijn zoon destijds heeft gemaakt. Verweerder heeft zich niet op het standpunt gesteld dat bij klagerthuis niet over de geaardheid van de zoon van klager gesproken zou kunnen worden; de zoon van klager heeft dit gesteld. Hij was hier onzeker over. Een leerling moet over een dergelijk onderwerp binnen de school vertrouwelijk kunnen praten zonder dat direct de ouders ingeschakeld worden. Voorts deelt de Commissie de opvatting van verweerder dat vertrouwelijke gesprekken tussen leerlingen niet vastgelegd hoeven te worden, niet is gebleken van enige (wettelijke) verplichting daartoe.

De Commissie heeft ter zitting aan klager gevraagd waarom er volgens klager sprake is van discriminatie. Klager wijst op de afspraak dat er in geval van gesprekken direct contact met hem zou worden opgenomen. Hij wijst hierbij naar het welzijn van zijn gezin en het

onder controle houden van de situatie. De commissie heeft niet kunnen vaststellen dat met de leerlingcoördinator een dergelijke afspraak is gemaakt, in ieder geval is daarvan niets vastgelegd. De Commissie begrijpt dat klager zich in een lastige situatie bevindt die hij graag onder controle wil houden, maar is van oordeel dat eerst dan sprake is van discriminatie als een leerling anders wordt behandeld dan andere leerlingen in dezelfde situatie. De Commissie kan op basis van hetgeen uit de stukken en tijdens de hoorzitting naar voren is gekomen niet aannemen dat de zoon van klager anders is behandeld dan een andere leerling in eenzelfde situatie. Van discriminatie is derhalve geen sprake.

Mogelijk heeft klager bedoeld te stellen dat hij zich gediscrimineerd voelde, omdat door de school werd aangenomen dat zijn zoon vanwege zijn geloof en/of culturele achtergrond thuis niet kon spreken over zijn geaardheid en/of thuis zijn geaardheid niet geaccepteerd zou worden. Van deze aanname is evenwel niet gebleken; klager heeft niet aannemelijk gemaakt, laat staan bewezen, dat een dergelijke aanname bij de school bestond. Ook in dit opzicht is, naar het oordeel van de Commissie, geen sprake van discriminatie. De Commissie onderschrijft overigens in zijn algemeenheid het standpunt van klager dat overdracht van een dossier met gegevens van een leerling moet plaatsvinden tussen de vertrokken en de nieuwe leerlingcoördinator.

Bovenstaande neemt echter niet weg dat verweerder een zorgplicht heeft. Verweerder moest een afweging maken om klager direct te betrekken of om daar even mee te wachten gelet op hoe de zoon van klager het probleem zou ervaren. Verweerder kan de zorgplicht niet uitvoeren als de ouders direct na ieder gevoelig gesprek met een leerling ingelicht moeten worden. Zowel verweerder als klager moeten accepteren dat, als de zoon van klager er nog niet aan toe is om dit onderwerp thuis te bespreken, dit niet meteen tot de mogelijkheden behoorde, ook al was de zoon nog minderjarig. Verweerder heeft de afweging om niet direct contact met klager op te nemen, gemaakt in het belang van de zoon van klager. Een dergelijke beslissing dient ook in het belang van de desbetreffende leerling gemaakt te worden. Verweerder heeft de zoon van klager erop gewezen dat het goed zou zijn het onderwerp ook thuis te bespreken. Dit heeft de zoon van klager op een later moment ook gedaan.

De Commissie acht de handelswijze van verweerder zorgvuldig en vindt dat verweerder zoveel als mogelijk rekening heeft gehouden met de belangen van klager. Hoewel verweerder niet heeft gehandeld zoals klager het graag zou hebben gezien, kan verweerder niet worden verweten dat verweerder niet de juiste expertise in huis heeft om de met de situatie om te gaan. Verweerder heeft de zoon van klager bijgestaan op een discrete wijze, in lijn met de adviezen vanuit het COC.. Niet is gebleken dat verweerder zelf over de geaardheid van de zoon van klager naar buiten is getreden of hierover publiekelijk heeft gesproken. Verweerder kan ook niet worden verweten dat door haar optreden een onveilige situatie is gecreëerd. Alles overwegende acht de Commissie de klacht op alle onderdelen ongegrond.

Klacht 21.02

Casus

De zoon van klager wordt gepest. In dit kader vindt er een gesprek plaats met de ondersteuningscoördinator. Daarnaast vindt klager verweerder handelingsonbekwaam en mist hij betrokkenheid. Voorts heeft verweerder meermaals in de klas over pesten gesproken zonder dat de zoon van klager daarbij was. Hierdoor wordt de zoon van klager uitgesloten wat het pestgedrag eerder zal stimuleren dan dat sprake is van ontlading. Klager vindt deze aanpak niet pedagogisch verantwoord.

Klacht

De klacht valt onder de Regeling ter voorkoming van seksuele intimidatie, agressie, geweld (waaronder pesten) en discriminatie. De Commissie stelt naar aanleiding van de stukken en de hoorzitting vast dat de klacht van klager de gehele gang van zaken rondom de omgang met de zoon van klager door verweerder betreft. Klager verwijt verweerder in het algemeen dat zij onvoldoende oog heeft voor de situatie van zijn zoon en dat er onvoldoende zorg wordt betracht om voor zijn zoon een veilige plek in het onderwijs te garanderen. De klacht richt zich in het bijzonder op:

1. Het functioneren van de ondersteuningscoördinator;
2. De handelingsonbekwaamheid ten opzichte van de zoon van klager en klager;
3. De aanpak van school naar aanleiding van het pesten van de zoon van klager;

Oordeel

1. De klacht betreft allereerst het functioneren van de ondersteuningscoördinator. In het gesprek dat op 14 januari jl. heeft plaatsgevonden was er weinig ruimte om de zijde van de zoon van klager toe te lichten en klager werd slechts aangehoord. Het gesprek was eenzijdig. Ook werd er op een niet prettige manier gereageerd op de zoon van klager. Daarnaast was de ondersteuningscoördinator niet goed op de hoogte en moest hij het dossier er telkens op naslaan. Verweerder heeft te kennen gegeven dat er intern onderzoek naar het functioneren van de ondersteuningscoördinator heeft plaatsgevonden. Hierbij is met betrokkenen gesproken en is om ervaringen gevraagd. Verweerder heeft vastgesteld dat klager zaken anders heeft gehoord c.q. vertaald. Verweerder had veel vaker moeten nagaan of men nog dezelfde taal sprak. Verweerder vindt het niet verwijtbaar dat de ondersteuningscoördinator zijn spullen er tijdens een gesprek bij pakt. Dit gelet op het aantal dossiers dat een zorgcoördinator onder zijn hoede heeft. Voorts zijn de aanvullingen van klager op het door verweerder opgestelde verslag meegenomen.

De Commissie stelt vast dat de klacht omtrent het functioneren van de ondersteunings-coördinator het volgende betreft: er is te weinig oog voor het belang van de zoon van klager geweest en te weinig oor naar de ouders. Klager mist betrokkenheid waarbij het belang van de zoon van klager onvoldoende centraal stond. De Commissie stelt vast dat verweerder actie heeft ondernomen

naar aanleiding van de klacht van klager omtrent de ondersteuningscoördinator. Hierbij erkent verweerder dat de ondersteuningscoördinator veel vaker had moeten nagaan of alles voor klager nog duidelijk was en of klager de juiste conclusies trok. Voorts is een vervanger aangeboden voor de desbetreffende ondersteuningscoördinator.

2. Klager vindt verweerder handelingsonbekwaam en mist betrokkenheid. Verweerder legt steeds uit wat goed gaat en klager moet steeds zelf met oplossingen komen. De door klager aangedragen oplossingen bleken niet mogelijk of klager moest er zelf achteraan. Zo had klager een positief gesprek met een andere school, maar na contact met verweerder werd de zoon van klager afgewezen. Verweerder acht zichzelf handelingsverlegen nu het verweerder -met wat zij heeft ondernomen en wat zij in handen heeft- niet lukt om de zoon van klager tot leren te krijgen. Aan de andere school welke door klager is benaderd is geen negatief advies uitgebracht. De reden dat de zoon van klager niet is aangenomen is dat ze geen plek hebben, aldus verweerder.

Verweerder heeft voorgesteld om de zoon van klager naar de rebound voorziening in Nijmegen te verwijzen. Met behulp hiervan kan de zoon van klager terug in het leerproces worden gebracht en krijgt verweerder betere handelingsadviezen omtrent hem. Volgens klager is rebound erop gericht gedrag aan te laten passen, het gedrag van de zoon van klager is echter niet de oorzaak van de problematiek. Bovendien is de zoon van klager al eerder getest door een ontwikkelingspsycholoog en kan zij ook benaderd worden voor adviezen ten behoeve van handelen. Voorts zou hij hier weer moeten opstarten op een nieuwe school waarna hij terug moet naar een school met een voor hem onveilig klimaat. Klager heeft dit voorstel afgeslagen. Voorts komt de zoon van klager niet meer terug naar de school van verweerder nu het vertrouwen weg is en klager hem daar niet met een gerust hart naar toe kan laten gaan. Klager wil dat zijn zoon naar een particuliere school gaat en vindt verweerder financieel verantwoordelijk.

De Commissie stelt vast dat de conclusie van verweerder dat ze handelingsverlegen is, een eigen conclusie is waaraan geen extern onderzoek dan wel oordeel ten grondslag ligt. De Commissie vraagt zich af wat maakt dat de zoon van klager zo moeilijk te begeleiden is. Het is niet helder hoe verweerder tot deze conclusie is gekomen en het proces is niet op een dusdanige wijze richting klager gecommuniceerd zodat dit duidelijk voor hem is. Klager is hierin te weinig serieus genomen.

Het voorstel van klager om rebound in te schakelen acht de Commissie gegeven de geschetste omstandigheden een niet passend voorstel. De Commissie kan zich voorstellen dat klager hiermee het gevoel krijgt dat het dossier is afgesloten. Aan klager is ook niet helder gecommuniceerd waarom dit voorstel is gedaan. Deze

weg is de makkelijkste weg voor verweerder maar lijkt niet de juiste weg voor de zoon van klager. Verweerder had dit in moeten zien. Van verweerder had verwacht mogen worden dat zij meer regie had gepakt om te (laten) onderzoeken welke begeleiding de zoon van klager nodig had om terug te kunnen keren naar school, in plaats van het buiten school plaatsen van hem om dit nader te onderzoeken. Ook omdat er reeds onderzoek heeft plaatsgevonden in opdracht van klager.

De Commissie concludeert dat verweerder niet adequaat het belang van de zoon van klager heeft vooropgesteld, en klager onvoldoende in zijn overwegingen heeft meegenomen. Er is te snel gezocht naar oplossingen. Van verweerder had vanuit het oogpunt van zorgvuldigheid verwacht mogen worden dat zij zelf meer onderzoek had gedaan naar wat er precies aan de hand is en hoe de problemen met de zoon van klager op te lossen. De Commissie wijst er evenwel in de richting van klager ook op, dat het niet helpt dat de zoon van klager niet meer naar school komt. Voorts kan de Commissie niet meegaan in de eis van klager omtrent het particuliere onderwijs. De Commissie kan geen uitspraken doen omtrent de bekostiging van een eventuele overstap naar een particuliere school.

3. Verweerder heeft meermaals in de klas over pesten gesproken zonder dat de zoon van klager daarbij was. Hierdoor wordt de zoon van klager uitgesloten wat het pestgedrag eerder zal stimuleren dan dat sprake is van ontlading. Klager vindt deze aanpak niet pedagogisch verantwoord. Klager is niet op de hoogte of het anti-pestprotocol is gevolgd en wie de anti-pestcoördinator is. Verweerder geeft aan dat het anti-pestprotocol is gevolgd en dat de anti-pestcoördinator is betrokken. Deze ondersteunt de mentor en gaat niet in contact met de ouders. De mentor is met de klas in gesprek gegaan om de situatie voor de zoon van klager bij zijn terugkeer zo goed mogelijk te maken. Het gesprek ging over het groesproces, de groepsdynamiek, over hoe met elkaar wordt omgegaan en wat je kunt doen zodat iedereen zich prettig voelt.

De Commissie constateert dat verweerder met het voeren van het groepsgesprek het anti-pestprotocol heeft gevolgd. Verweerder dient echter altijd na te gaan wat het effect van het handelen is. De Commissie acht het niet in het belang van de veiligheid van de zoon van klager als er in zijn groep over hem wordt gesproken zonder dat hij daar bij is. Dit kan tot uitsluiting leiden. Het is ingewikkeld om te incasseren voor een jongen op deze leeftijd. Hoewel het gesprek algemener is gemaakt om het veiliger te maken voor de zoon van klager heeft verweerder het effect van een dergelijk gesprek op hem niet (voldoende) ingezien. Echter, ook hier geldt dat de houding van de ouders om hun zoon niet naar school te laten gaan de oplossing niet dichterbij heeft gebracht. Klager en zijn zoon hebben derhalve ook een aandeel in deze. De Commissie kan zich overigens wel voorstellen dat het groepsgesprek dat zonder hem heeft

plaatsgevonden, de zoon van klager sterkt in de keuze om thuis te blijven.

Conclusie

Ten aanzien van de klacht omtrent de ondersteuningscoördinator is de Commissie van mening dat verweerder hierbij heeft gedaan wat in haar vermogen lag. De Commissie concludeert dat er in toenemende mate sprake is van verwijdering tussen de school en de zoon van klager. Zowel klager als verweerder hebben hieraan bijgedragen. Bij klager stond de verantwoordelijkheid voor een regelmatig schoolbezoek door hun zoon onvoldoende centraal. Verweerder heeft niet adequaat en tijdig gebruik gemaakt van de kennis en ervaring die bij deskundigen aanwezig is en onvoldoende regie gepakt waar dat mogelijk en noodzakelijk was. Aan de zijde van klagers zoon is sprake van een impasse omtrent het niet meer naar school willen komen. Aan de zijde van verweerder is sprake van een impasse betreffende het niet meer weten wat te doen. Door de zoon van klager niet naar school te laten gaan heeft klager het onveilige gevoel bij hem bestendigd. Verweerder had bij de uitvoering van het pestbeleid en het voorstel van rebound meer naar het effect op langere termijn moeten kijken.

Alles afwegende is er volgens de Commissie sprake van verwijten aan de zijde van zowel verweerder als klager. Van doorslaggevende verwijten aan de zijde van verweerder is niet gebleken. De klacht wordt om die reden door de Commissie ongegrond verklaard.

Ten slotte merkt de Commissie op dat verweerder meer pogingen had kunnen ondernemen om een oplossing voor de zoon van klager te bereiken. Wellicht zijn er nog lijntjes met de school die door klager is benaderd en is er inmiddels wel plek. De Commissie adviseert zowel klager als verweerder om met elkaar in gesprek te blijven om gezamenlijk een passende oplossing voor de zoon van klager te bewerkstelligen.

Klacht 21.04

Casus

Klager geeft al ongeveer 20 jaar les aan zowel het lyceum als de mavo. Het lyceum en de mavo bevinden zich in verschillende gebouwen. Klager heeft voorheen gependeld tussen de gebouwen. Toen een collega van klager, die les gaf op het lyceum, met pensioen is gegaan, is klager door de schoolleiding (medio april 2021) medegedeeld dat klager (tijdelijk) alleen les moest gaan geven op het lyceum en niet op de mavo. Klager kan zich hier niet in vinden.

Klacht

De klacht valt onder de Algemene Klachtenregeling OMO. De Commissie stelt naar aanleiding van de stukken en de hoorzitting vast dat de klacht van klager als volgt luidt:

- klager wenst, naast het lesgeven aan het lyceum, ook les te blijven geven voor de mavo en in het bijbehorende schoolgebouw;
- het besluit van de school dat klager (tijdelijk) alleen op het lyceum dient les te geven berust niet op steekhoudende argumenten en is onvoldoende gecommuniceerd met klager;
- klager wenst een urencompensatie binnen zijn normjaartaak wegens het niet tijdig overleg voeren over de invulling van de normjaartaak.

Ordeel

Klager stelt voorafgaand aan het besluit van de school (rond de kerstvakantie van 2020) duidelijk te hebben gemaakt dat hij aan de mavo en in het desbetreffende gebouw les wil blijven geven. Klager stelt dat de school geen steekhoudende argumenten heeft voor de overplaatsing van klager en dat de (totstandkoming) van het besluit van de school onvoldoende is gecommuniceerd. Klager heeft meermaals hierover met de school contact gehad, maar de reactie(s) van de school is (zijn) voor klager niet bevredigend.

Verweerder begrijpt dat het genomen besluit voor klager een vervelend besluit is geweest. Verweerder was op de hoogte van de wens van klager voorafgaand aan het besluit, maar wist toen niet van de emotionele band van klager met de mavo en het betreffende gebouw. Verweerder is meermaals met klager in contact geweest met betrekking tot dit besluit. Verweerder heeft naar haar mening beargumenteerd c.q. aangegeven wat de overwegingen waren voor dit besluit, maar het was lastig om dit goed bij klager over te brengen. Tijdens de hoorzitting is duidelijk gemaakt dat in het formatieproces is gekeken naar welke docenten de bevoegdheden hadden om op het lyceum les te mogen geven. De school heeft hierbij aangegeven dat op dat moment klager de enige was met de juiste bevoegdheid om les te geven op het lyceum en daarmee de gepensioneerde werknemer kon vervangen. Dit was de meeste optimale oplossing die de school met de formatie kon realiseren. Verweerder wil graag aan de persoonlijke wensen van haar werknemers tegemoet komen, maar dit gaat helaas niet altijd.

De Commissie stelt voorop dat zij, zoals tijdens de hoorzitting is aangegeven, het besluit van de school niet mag en kan terugdraaien met betrekking tot de taakwijziging van klager. Wel kan de commissie uitspraak doen over de zorgvuldigheid en communicatie omtrent het genomen besluit van verweerder.

Klager gaf voorafgaand aan het besluit van verweerder circa 20 jaar les aan zowel het lyceum als aan de mavo. Het lyceum en de mavo bevonden zich in twee verschillende schoolgebouwen. Verweerder heeft besloten dat klager in een schakeljaar alleen zal gaan lesgeven aan het lyceum en niet aan de mavo. Klager stelt dat verweerder geen steekhoudende argumenten heeft voor de overplaatsing van klager en dat de (totstandkoming) van het besluit van de school onvoldoende is gecommuniceerd.

Tijdens de hoorzitting heeft de Klachtencommissie geconstateerd dat verweerder duidelijk heeft onderbouwd waarom klager in het schakeljaar alleen aan het lyceum les moest gaan geven. Eén van de argumenten van verweerder tijdens de hoorzitting was namelijk dat klager op dat moment de enige was met de juiste bevoegdheid om les te geven op het lyceum. Hierbij speelden budgettaire overwegingen een belangrijke rol. Verder wil verweerder in algemene zin de werkdruk bij medewerkers, mede ontstaan door het moeten pendelen tussen verschillende gebouwen van de school, verminderen. De Klachtencommissie beschouwt dit als deugdelijke argumenten. De Klachtencommissie acht het evenwel niet uitgesloten dat de school in de periode voorafgaand aan de hoorzitting deze argumenten onvoldoende heeft gecommuniceerd met klager. Uit de stukken die zijn overgelegd blijkt althans niet van het tegendeel. Volgens de Klachtencommissie had een tijdig gecommuniceerde onderbouwing van het besluit van de school wel voor de hand gelegen, zeker omdat klager al circa 20 jaar op beide scholen (mavo en lyceum) werkzaam was.

Tot slot heeft klager een klacht ingediend met betrekking tot een urencompensatie op zijn normjaartaak conform de cao. Tijdens de hoorzitting heeft de Klachtencommissie aangegeven dat zij zich niet bevoegd acht om hierover uitspraak te doen, omdat deze klacht een inhoudelijk cao-vraagstuk is en derhalve dient te worden behandeld door de OMO-bezwarencommissie.

Alles overwegende verklaart de Commissie de klacht met betrekking tot het ontbreken van steekhoudende argumenten voor het besluit van de school ongegrond. De Klachtencommissie acht de klacht gegrond met betrekking tot het onvoldoende richting klager communiceren van de reden van de taakwijziging van klager. Tot slot acht de Klachtencommissie zich onbevoegd om zich uit te spreken over de urencompensatie op de normjaartaak conform de cao, omdat de OMO-bezwarencommissie hiervoor de bevoegde instantie is.

Klacht 21.08

Casus

De zoon van klager heeft een gehoorbeperking en maakt hiervoor sinds ongeveer 4 jaar gebruik van een schrijftolk, die tijdens de lessen op zijn school aanwezig is. Bij de lessen levensbeschouwing heeft de docent van dit vak besloten dat de schrijftolk van de zoon van klager niet in de les wordt toegelaten. Klager geeft aan dat door het ontbreken van een schrijftolk in deze les, de zoon van klager deze lessen minder goed kan volgen. Klager is van mening dat een schrijftolk de 'oren' van haar zoon zijn waardoor hij de lessen beter kan volgen. Klager wenst dat de schrijftolk ook in de lessen levensbeschouwing toegelaten wordt. Daarbij is klager van mening dat de aanwezigheid van de schrijftolk in de les levensbeschouwing bespreekbaar met de leerlingen moet worden gemaakt.

Klacht

De klacht valt onder de Algemene Klachtregeling OMO. De Commissie stelt naar aanleiding van de stukken en de hoorzitting vast dat de klacht van klager als volgt luidt:

- klager wenst dat de schrijftolk van haar zoon in de lessen levensbeschouwing wordt toegelaten;
- klager vindt dat de aanwezigheid van de schrijftolk in deze lessen bespreekbaar moet worden gemaakt met de betreffende leerlingen en dat niet alleen de docent hierover dient te besluiten.

Oordeel

Verweerder geeft aan dat de docent levensbeschouwing de schrijftolk in haar les heeft geweigerd, omdat de leerlingen in de klas persoonlijke verhalen vertellen en de leerlingen het niet prettig zouden (kunnen) vinden dat er in dat geval een extern persoon bij aanwezig is. Verder betreft dit een afsluitend vak waarbij geen cijfer wordt gegeven. In de lessen zou ook niet door elkaar gepraat worden, omdat de leerlingen om beurten praten en daarbij een spreekpen bij zich hebben, die is gekoppeld aan het gehoorapparaat aan de zoon van klager. Volgens verweerder kan de zoon van klager deze les dus gewoon volgen. Daarbij betreft dit de enige les waarbij de schrijftolk niet wordt toegelaten, voor alle andere vakken is de schrijftolk wel in de les aanwezig.

De Commissie merkt op dat de kern van de klacht betreft dat de schrijftolk van de zoon van klager niet in de les levensbeschouwing wordt toegelaten. Daarbij speelt de vraag of de school dit besluit in redelijkheid heeft kunnen nemen en of de school hierin iets valt te verwijten.

Allereerst wil de Klachtencommissie opmerken dat het de competentie van een docent is om te bepalen wat nodig is voor de veiligheid in de klas. De Klachtencommissie acht het daarbij aannemelijk dat een docent goed de sfeer aanvoelt in de klas. In dit onderhavige geval heeft de docent overwogen dat bij de aanwezigheid van een schrijftolk in de klas de veiligheid en het vertrouwen van de leerlingen in het geding kunnen komen, omdat de leerlingen hem of haar als een derde persoon beschouwen. Gezien de positie en

competentie van de docent acht de Klachtencommissie het niet onredelijk dat verweerder zich op het standpunt stelt dat de vraag ten aanzien van het toelaten van de tolk tijdens de lessen niet wordt voorgelegd aan de leerlingen in de klas.

Uiteraard heeft de Klachtencommissie begrip voor het standpunt van klager, dat uit terechte bezorgdheid voortkomt. Verweerder wordt hierdoor in de positie gesteld om er goed over na te denken. De Klachtencommissie vindt echter niet dat het besluit van verweerder tot het weigeren van de schrijftolk in de les levensbeschouwing onredelijk is. Daarbij wordt in ogenschouw genomen dat de schrijftolk in de andere lessen van de zoon van klager wel toegelaten wordt. Verder voert men op de school van verweerder na de lessen gesprekken met de zoon van klager, wat volgens de Klachtencommissie getuigt van empathie en zorgvuldigheid. Tenslotte geldt, zoals verweerder heeft aangegeven, dat de zoon van klager door de inzet van technische hulpmiddelen de les levensbeschouwing kan blijven volgen en dat het vak levensbeschouwing niet met een cijfer wordt afgesloten, waardoor de voortgang van de studie niet in het geding is. De Klachtencommissie heeft dan ook de indruk dat de school gewetensvol en zorgvuldig is omgegaan met de onderhavige situatie.

Ten slotte acht de Klachtencommissie zich onbevoegd om een principiële uitspraak te doen over de vraag of een schrijftolk dient te worden beschouwd als een hulpmiddel of een derde persoon.

Alles overwegende is de Klachtencommissie van oordeel dat de school zorgvuldig en gewetensvol heeft gehandeld en dus geen verwijt kan worden gemaakt inzake haar besluit. De Klachtencommissie is van oordeel dat dat het de competentie van een docent is om te bepalen wat nodig is voor de veiligheid in de klas.

Klacht 21.09

Casus

De dochter van klager is in oktober 2020 onder behandeling (geweest) van een kinderarts, nadat zij gezondheidsklachten had. Het ging niet goed met de dochter van klager op school. Klager heeft -naar aanleiding van daaropvolgende ervaren problematiek- medio juni 2021 geprobeerd haar dochter voor een andere school aan te melden. In oktober 2021 heeft een incident op school plaatsgevonden. Kort daarna heeft klager haar dochter van school gehouden. Klager stelt dat haar dochter zou zijn gepest, bedreigd en gediscrimineerd. Verweerder zou niet in het belang van het welzijn van de dochter van klager hebben gehandeld. Verder zou verweerder volgens klager hebben gesteld dat haar dochter het mavo-niveau niet aankan, terwijl de dochter van klager juist wel les op mavo-niveau wil krijgen. Klager stelt dat haar dochter onvoldoende is ondersteund om lessen op mavo-niveau te volgen. Inmiddels is zij naar een andere school, maar klager wenst wel erkenning dat verweerder onjuist heeft gehandeld in de periode dat de dochter van klager bij verweerder op school zat.

Klacht

De klacht valt onder de Algemene Klachtenregeling OMO. De Commissie stelt naar aanleiding van de stukken en de hoorzitting vast dat de klacht van klager als volgt luidt:

- klager stelt dat verweerder niet heeft gehandeld in het welzijn van haar dochter. Er zou niet naar de dochter van klager zijn geluisterd. Verder is de dochter van klager gepest, gediscrimineerd en bedreigd op school. Klager stelt dat verweerder niet aan haar zorgplicht heeft voldaan;
- klager stelt dat haar dochter onvoldoende door verweerder is ondersteund om lessen op mavo-niveau te volgen;
- klager wenst erkenning dat er fouten door de school zijn gemaakt.

Oordeel

Verweerder is zich er niet van bewust dat klager haar dochter op een andere school zou hebben aangemeld. Sinds de problematiek van klager bij verweerder medio juni 2021 bekend was, heeft verweerder alles in het werk gesteld om de dochter van klager te ondersteunen en binnenboord te houden. Zo heeft de dochter van klager bijvoorbeeld een time out kaart gekregen die ze kon inzetten als het te druk in haar hoofd werd. Nadat klager haar dochter van school heeft gehaald, heeft verweerder geprobeerd om maatwerk voor de dochter van klager te faciliteren, zodat zij enkele vakken vanuit huis kon volgen en toetsen kon maken. Daarbij heeft verweerder haar medewerking verleend op het moment dat de dochter van klager bij andere scholen was aangemeld.

De Commissie merkt op dat klager zich erover heeft beklagd dat de dochter van klager zou zijn gepest, bedreigd, gediscrimineerd en op andere wijzen onheus zou zijn bejegend. Uit de overgelegde stukken en tijdens de hoorzitting is deze klacht niet nader gestaafd met feiten en concrete voorbeelden. De Klachtencommissie kan bij het ontbreken hiervan deze punten dan ook niet beoordelen.

Voorts merkt de Commissie op dat de problematiek pas bij verweerder bekend was op het moment dat zij had vernomen dat de dochter van klager bij een andere school was aangemeld en verweerder medio juni 2021 hiervan bericht kreeg. De Commissie kan noch uit de schriftelijke stukken, noch uit het verhandelde ter zitting afleiden wat er zich in de periode oktober 2020 tot juni 2021 heeft afgespeeld. Tijdens de zitting is gebleken dat klager – onweersproken – in deze tussenperiode vrijwel wekelijks contact had met verweerder over momenten waarop de dochter van klager op school aanwezig zou zijn. Klager heeft hierbij aangegeven dat andere zaken in deze periode zijn voorgevallen, maar dit is niet geconcretiseerd. De Klachtencommissie kan over deze door klager gestelde zaken dan ook geen uitspraak doen.

Verder stelt klager dat verweerder de dochter van klager onvoldoende heeft ondersteund in het volgen van lessen op mavo-niveau. Klager heeft tijdens de hoorzitting aangegeven dat haar dochter mavo-lessen wenst te volgen. De Klachtencommissie gaat uit van de deskundigheid van de school en haar docenten. De Klachtencommissie is van oordeel dat de docenten en de school in staat zijn om te bepalen wat noodzakelijk is voor de dochter van klager. In dit opzicht heeft de school volgens de Klachtencommissie niet onredelijk gehandeld. Wanneer de wens van de dochter nadrukkelijk was om alle vakken op mavo-niveau te volgen, dan had klager het initiatief kunnen nemen om hierover concreet in gesprek te gaan met verweerder.

De Klachtencommissie merkt op dat, ondanks dat partijen in juni 2021 en november 2021 in gesprek zijn gegaan, geen der partijen tot de kern van het probleem van klager lijkt te zijn gekomen. Dit kwam enerzijds doordat er onduidelijkheden bij klager waren en anderzijds onduidelijkheden die de school bij klager heeft opgeworpen. Voor beide partijen was het dus onduidelijk wat precies het probleem was, waardoor het gesprek moeilijk op gang kwam. Daarbij heeft klager – zonder kennisgeving aan verweerder – haar dochter aangemeld voor een andere school, wat voor verweerder als een verrassing kwam. De Commissie vermoedt dat er voorafgaand aan de hoorzitting geen open gesprek tussen partijen heeft plaatsgevonden, wat de situatie niet heeft verhelderd. De Klachtencommissie concludeert dan ook dat er een breuk in de vertrouwensrelatie tussen partijen is ontstaan. De Klachtencommissie vindt echter niet dat dit verweerder volledig valt te verwijten, omdat de concrete wens van klager tot aan de behandeling van het geschil door de Klachtencommissie onduidelijk is gebleken en klager zelf het initiatief heeft genomen om niet verder met verweerder in gesprek te gaan.

Gelet op het bovenstaande kan de Klachtencommissie niet anders concluderen dan dat verweerder niet onredelijk heeft gehandeld, wat de klacht ongegrond maakt. Er ontbreekt een concrete onderbouwing van hetgeen zich heeft afgespeeld in de periode oktober 2020 tot juni 2021, en de stellingen van klager ten aanzien van discriminatie, pestgedrag en bedreiging zijn onvoldoende onderbouwd, waardoor de Klachtencommissie hierover geen uitspraak kan doen.

De Klachtencommissie merkt op dat beide partijen een aandeel hebben in de gebroken vertrouwensrelatie, maar dat het aandeel hierin bij klager groter is omdat de kern van het probleem door klager onvoldoende naar voren is gebracht, en klager daarbij zelf het initiatief heeft genomen om niet verder met verweerder in gesprek te gaan. Tijdens de hoorzitting hebben partijen met genoegen vastgesteld dat het met de dochter van klager momenteel goed gaat en zij momenteel les krijgt op een andere school, wat de Commissie ook deugd doet.